

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXII. De profunda inclinatione Adelberti Presbyteri post euasionem
periculi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

tradunt infelicem illum, & nisi per interuentum Episcopi, eâdem securi trucidassent.

*Obiecto Temo-
ni.*

Temo. Hic fortè, hic aliquis grunniat maleuolus auditor. Nam & ego quoque miror, si ita est, vt asseris; qui aliàs ad martyrij palmam vltro se ingerere paratus fuit, quod hunc tam validum ictum non suscepit. Qui enim toties mortem appetiit, dicet aliquis, quare nunc venientem non sustinuit?

*Responsio Se-
fridi.*

Sefridus. An nescis, aliud esse ex consilio & fortitudine mentis corpus morti obiicere, digna existente aliqua necessitate; atque aliud ex infirmitate carnis eandem pertimescere? Sed hoc etiam considerare potes: quod non de agone passionis tunc temporis cogitabat, sed magis de arbore nucis, de cuius incisione cum ciuibus tractabat; & si altius rem contemplari volueris; animalis spiritus naturaliter exterioris substantiæ salutem, quantum in ipso est, tueri solet, appetit conducibilia, fugit contraria; quem tamen interea mentis ratio saniori consilio à conducibilibus interdum abstrahit, & contrariis passionibus affligit. Nihil ergò mirum, si rationale intentus, teneritudine oculorum faciente, venientem ictum expauit. Denique diuino etiam nutu hoc factum esse arbitror, scilicet ne multis aliis adhuc profuturus ibi occumberet, neue à Christianis, qui nuper fidem susceperant, vel etiam amissam receperant, & in nouitate reconciliationis & gratiæ diuinæ, doctor ipse interfectus prædicaretur.

*Cur S. Otho-
rum lethalem
decisauerit.*

De profunda inclinatione Adalberti presbyteri post euasione periculi.

CAPVT XXII.

Sefridus.

*Edit. Canis.
cap. 21.*

Done sic à periculo liberato, & percussore suo de manibus percutientium saluato, inter adstantes Adalbertus presbyter ad Teutonicas partes se vertens, profundus inclinatur Deo, & S. Michaëli in Babenberg, & fratrum orationibus gratias agit pro salute. Et

Et conuersus ad Episcopum; *En*, inquit, scutum orationis fratrum & protectio S. Michaëlis Archangeli. De arbore vero, ne incidetur, tandem ciues multis precibus obtinuerunt, iureiurando firmantes, nihil vnquam diuinitatis arbori se adscripturos; neque numinis, vel idoli alicuius vice se illam habituros, sed magis pro vtilitate fructuum & amœnitate umbrarum.

Nux non succiditur. Simile quid de quercu lib. 2. cap. 31.

De orationibus pro saluatione pij Ottonis in monte S. Michaëlis factis, & de visione Ellenhardi senioris.

CAPVT XXIII.

Illo etenim tempore preces & supplicationes magnæ, sicut & semper, apud nos fiebant pro dilectissimo Patre Ottone, qui nos pro aliis mirum in modum materno potius quàm paterno affectu iugiter fouere non desit; adeò, vt quadam vice, cum ad Curiale colloquium à serenissimo Rege Lothario euocatus, apud Magdeburgensem urbem grauitè ægrotaret, accidit diuine memoriæ Hermanno Abbate nostro, per quem tunc etiam, præter alia dona, trecentas nobis marcas transmisit, in hanc lugubriter erumperet vocem: *O quàm incomparabilis me detinet gemitus, quod in hac ægitudine tam longè remotus sum à dulcissimo requietionis meæ loco, Monte videlicet Domini & Patroni mei beati Michaëlis Archangeli, vbi corde & animo ita fixus inhæreo, vt teste Domino, si in hac hora illic positus essem, mille marcas huic beneficio non præponerem.*

Amor S. Ottonis in Monachos.

Quia ergò charitas exigit charitatem, speciali eius amoris, de cuius capite, vt scriptura loquitur, oleum non defecit, id est, meriti eius charitas nunquam excidit, specialem orationis intimæ deuotionem rependere curauimus. Nam vt de cæteris fiteam; Ellenhardus senior noster, vir totius prudentiæ, & pietatis, ac singulari compūtionis & humilitatis dulcedine amabilis, nocturnas Fratrum vigiliis orando præuenire solitus,

Gratitudo Monachorum S. Michaëlis erga S. Ottonem.

pro